

Wtorek, 24 listopad 2015

P8_TA(2015)0401

Zmniejszenie nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci (2014/2237(INI))**

(2017/C 366/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka, przyjętą w Nowym Jorku dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, przyjętą w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną,
- uwzględniając dyrektywę wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (2000/43/WE) oraz dyrektywę ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (2000/78/WE),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowane „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” (2013/112/UE),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Zatrudnienie i rozwój sytuacji społecznej w Europie 2012”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lutego 2011 r. „Agenda UE na rzecz praw dziecka” (COM(2011)0060),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. zatytułowany „W kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka” (COM(2006)0367),
- uwzględniając sprawozdanie z przeprowadzonego przez Eurofound w 2013 r. trzeciego europejskiego badania jakości życia zatytułowanego „Jakość życia w Europie: skutki kryzysu”,
- uwzględniając sprawozdanie z przeprowadzonego przez Eurofound w 2013 r. trzeciego europejskiego badania jakości życia zatytułowanego „Jakość życia w Europie: nierówności społeczne”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0070.

Wtorek, 24 listopad 2015

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. zatytułowaną „Wpływ kryzysu na dostęp słabszych grup społecznych do usług opieki”⁽¹⁾
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020”⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie roli dochodu minimalnego w walce z ubóstwem i w promowaniu społeczeństwa integracyjnego w Europie⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w UE⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r. zatytułowaną „W kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka”⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie organizacji Save the Children (2014) zatytułowane „Child poverty and social exclusion in Europe” („Ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne w Europie”),
- uwzględniając sprawozdanie Biura Analiz UNICEF-u (UNICEF Office of Research) z 2014 r. pt. „Dzieci recesji. Wpływ kryzysu gospodarczego na warunki i jakość życia dzieci w krajach wysokorozwiniętych”
- uwzględniając raport Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu i Eurochild (2013 r.) zatytułowany „Ku lepszej jakości życia europejskich dzieci: ubóstwo dzieci w Europie”,
- uwzględniając sprawozdanie z oceny (2014) organizacji Eurochild pt. „The 2014 National Reform Programmes (NRP) and National Social Reports (NSR) from a child poverty and well-being perspective” („Krajowe programy reform i krajowe raporty społeczne w 2014 r. – ubóstwo i dobrostan dzieci”),
- uwzględniając raport z XI konferencji Eurochild, która odbyła się w dniach 26-28 listopada 2014 r. w Bukareszcie,
- uwzględniając raport UNICEF Innocenti Research Centre (2012 r.) zatytułowany „Ubóstwo dzieci. Najnowsze dane dotyczące ubóstwa dzieci w krajach rozwiniętych”,
- uwzględniając dokument opublikowany w ramach projektu DRIVERS pt. „Final Scientific Report: Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review” („Końcowe sprawozdanie naukowe: Nierówności społeczne a zdrowie i rozwój dzieci w okresie wczesnego dzieciństwa – systematyczny przegląd sytuacji w Europie”), Londyn, wrzesień 2014 r.,
- uwzględniając europejskie badanie warunków życia ludności (EU-SILC) przeprowadzone w 2013 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 30 września 2009 r. zatytułowaną „Praca a ubóstwo: niezbędne podejście całościowe”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 24.

Wtorek, 24 listopad 2015

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie ubóstwa wśród dzieci i warunków życia dzieci,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego dochodu minimalnego i wskaźników ubóstwa,
 - uwzględniając sprawozdanie podsumowujące, sporządzone przez Europejską sieć niezależnych ekspertów w dziedzinie włączenia społecznego, pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji – analiza krajowych strategii politycznych”⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0310/2015),
- A. mając na uwadze, że jeżeli UE ma zrealizować cel strategii „Europa 2020” zakładający zmniejszenie liczby osób dotkniętych ubóstwem o co najmniej 20 mln do roku 2020, walce z ubóstwem dzieci na najwyższym szczeblu politycznym UE należy nadać większy wymiar polityczny;
- B. mając na uwadze, że według Konwencji ONZ o prawach dziecka wszystkie dzieci powinny mieć zagwarantowane prawo do edukacji, opieki zdrowotnej, odpowiednich warunków mieszkaniowych, ochrony, udziału w podejmowaniu decyzji, które ich dotyczą, wypoczynku i czasu wolnego, zbilansowanej diety i opieki ze strony rodziny;
- C. mając na uwadze, że większość państw członkowskich zwracała dotychczas niewielką uwagę na wykorzystanie funduszy strukturalnych w celu zwalczania alarmujących i ciągle rosnących wskaźników ubóstwa wśród dzieci w Europie oraz wspierania włączenia społecznego i ogólnego dobrostanu takich dzieci;
- D. mając na uwadze, że nierówności społeczne przyczyniają się w znacznym stopniu do zwiększenia ubóstwa dzieci, a także mając na uwadze, że w 19 państwach członkowskich UE dzieci stanowią grupę najbardziej zagrożoną ubóstwem;
- E. mając na uwadze, że według Eurostatu do głównych czynników wpływających na ubóstwo dzieci zalicza się politykę redystrybucji majątku, skuteczność interwencji rządowych polegających na wsparciu dochodów, świadczenie usług wspierających, politykę wobec rynku pracy⁽²⁾ oraz sytuację rodziców na rynku pracy, która wiąże się z ich poziomem wykształcenia, a także skład gospodarstwa domowego, w którym żyją dzieci; mając na uwadze, że zwiększanie zatrudnienia jest skutecznym instrumentem zwalczania ubóstwa;
- F. mając na uwadze, że jedna piąta ogółu ludności UE to osoby poniżej 18 roku życia; mając na uwadze, że mimo podjętych zobowiązań co czwarte dziecko w UE jest obecnie zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym;
- G. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do wdrożenia pakietu dotyczącego inwestycji społecznych i popiera zalecenie Komisji Europejskiej pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”, w którym proponuje się kompleksowe ramy polityki na rzecz zwalczania ubóstwa dzieci oraz wspierania dobrostanu dzieci w oparciu o trzy filary: dostęp do odpowiednich zasobów w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, dostęp do wysokiej jakości kompleksowych usług oraz udział dzieci w życiu społecznym i procesie podejmowania decyzji, i który uznaje dzieci za podmioty praw; ubolewa jednak, że UE nie podjęła spójnych działań, aby wdrożyć to zalecenie w ramach europejskiego semestru;
- H. mając na uwadze, że choć w przypadku dzieci z gospodarstw domowych o bardzo niskiej intensywności pracy prawdopodobieństwo zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jest o 56,7 % wyższe, obecnie zagrożenie ubóstwem dzieci utrzymuje się również w rodzinach o wysokiej intensywności pracy (Rumunia, Litwa, Portugalia, Hiszpania, Grecja, Łotwa, Słowacja, Polska i Luksemburg);

⁽¹⁾ Sieć niezależnych ekspertów w dziedzinie włączenia społecznego, „Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies”, Bruksela, 2014.

⁽²⁾ Save the Children, „Child Poverty and Social Exclusion in Europe” („Ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne w Europie”), Bruksela, 2014, s. 5.

Wtorek, 24 listopad 2015

- I. mając na uwadze, że ubóstwo dzieci wynika z ubóstwa rodzin, dlatego duże rodziny i rodziny o niskich dochodach są bardziej zagrożone ubóstwem; mając na uwadze, że redystrybucja dochodów ma zasadniczy wpływ na proces przełamывania cykli nierówności społecznych, a coraz gorsza sytuacja, jeżeli chodzi o krajową politykę w zakresie płac, oraz coraz słabsze systemy ochrony socjalnej zwiększają ryzyko ubóstwa i wykluczenia społecznego, przyczyniając się do wzrostu ubóstwa wśród dzieci, co widać w państwach członkowskich o najniższych wskaźnikach ubóstwa wśród dzieci, które są jednocześnie państwami o najniższych poziomach ogólnego ubóstwa i nierówności;
- J. mając na uwadze, że w latach 2008-2012 w Europie (UE-27 + Norwegia, Islandia i Szwajcaria) odnotowano wzrost liczby dzieci zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym o niemal milion, przy czym przyrost o 500 tys. osób ⁽¹⁾ miał miejsce jedynie na przestrzeni lat 2011 i 2012; mając na uwadze, że według danych Eurostatu liczba dzieci zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym na terenie UE-28 w 2013 r. wynosiła 26,5 mln; mając na uwadze, że w latach 2008-2012 na terenie UE-27 zagrożenie ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wzrosło z 26,5 % do 28 %; mając na uwadze, że w 2013 r. na terenie państw członkowskich UE-28 odsetek ludności poniżej 18. roku życia zagrożonej ubóstwem i wykluczeniem społecznym wynosił 28 %, a w znacznej większości państw dzieci są bardziej zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym niż osoby dorosłe;
- K. mając na uwadze, że kobiety są bardziej zagrożone ubóstwem niż mężczyźni, a zwalczanie ubóstwa wśród kobiet jest ważne nie tylko dla samych kobiet, ale ma również zasadnicze znaczenie w wysiłkach na rzecz ograniczenia ubóstwa wśród dzieci;
- L. mając na uwadze, że istnieją coraz większe nierówności między krajami w UE; mając na uwadze, że alarmujący jest fakt, iż coraz większy jest odsetek dzieci, które cierpią z powodu niedożywienia, co prowadzi do powrotu chorób, które zniknęły z obszaru UE (np. krzywicy); mając na uwadze, że znamienne jest, iż – jak podaje UNICEF ⁽²⁾ – od 2008 roku w krajach takich jak Estonia, Grecja i Włochy, w sposób dramatyczny podwoił się odsetek dzieci, których nie stać na spożywanie mięsa, drobiu lub ryb przez dwa kolejne dni;
- M. mając na uwadze, że w podsumowujących uwagach na temat ostatnich sprawozdań okresowych niektórych krajów Komitet Praw Dziecka ONZ wyraził zaniepokojenie wzrostem wskaźnika ubóstwa i wskaźnika zagrożenia ubóstwem dzieci z powodu kryzysu gospodarczego, co wpływa na korzystanie z wielu praw przewidzianych w Konwencji ONZ o prawach dziecka, w szczególności z praw do opieki zdrowotnej, kształcenia i ochrony socjalnej, jak również zachęcał władze do ochrony linii budżetowych przeznaczonych dla dzieci, nawet w sytuacji kryzysu gospodarczego; mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy doprowadził do pogorszenia warunków życia i pracy oraz do powstania nowej grupy, zwanej również „nową grupą w potrzebie”;
- N. mając na uwadze, że przyjazne otoczenie biznesowe stymuluje wzrost zatrudnienia w państwach członkowskich, rozszerza możliwości zatrudnienia dla rodziców, którzy mogą w ten sposób stanowić pożądane wzorce do naśladowania, przede wszystkim w środowiskach cierpiących z powodu wielopokoleniowego ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- O. mając na uwadze, że rodziny monoparentalne, zwłaszcza rodziny, na których czele stoją samotne matki, są w większym stopniu zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (49,8 % w porównaniu do 25,2 %) – przy czym, jak podaje EU-SILC ⁽³⁾, istnieją ogromne różnice między krajami – co wynika z feminizacji ubóstwa, nadreprezentacji kobiet w obszarze niepewnych form zatrudnienia i wymuszonej pracy w niepełnym wymiarze godzin, niewspółmiernie dłuższego czasu poświęcanego przez kobiety pracy niezarobkowej, przerw w karierze zawodowej kobiet w celu sprawowania opieki nad dziećmi lub innymi członkami rodziny oraz dyskryminacji płacowej kobiet względem mężczyzn;
- P. mając na uwadze, że ubóstwo dzieci można ograniczyć dzięki poprawie szans, szczególnie kobiet, na rynku pracy poprzez zwiększenie dostępności opieki nad dziećmi;

⁽¹⁾ Save the Children, „Child Poverty and Social Exclusion in Europe” („Ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne w Europie”), Bruksela, 2014, s. 18.

⁽²⁾ UNICEF Office of Research (2014), „Dzieci recesji. Wpływ kryzysu gospodarczego na warunki i jakość życia dzieci w krajach wysokorozwiniętych”, Innocenti Report Card 12, UNICEF Office of Research, Florencja, s. 2.

⁽³⁾ „Child Poverty and Social Exclusion in Europe” („Ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne w Europie”), Bruksela, 2014, s. 14.

Wtorek, 24 listopad 2015

- Q. mając na uwadze, że należy chronić dzieci, ich rodziców, rodziców zastępczych i opiekunów przed wszelkiego rodzaju dyskryminacją, w tym ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, język, religię lub wyznanie, poglądy polityczne i inne, pochodzenie narodowościowe, etniczne lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub inny status; mając na uwadze, że dzieci z defaworyzowanych grup ludności są bardziej narażone na ryzyko marginalizacji, ubóstwa i wykluczenia społecznego, co potwierdzają najnowsze raporty Europejskiej Federacji Krajowych Organizacji działających na rzecz Osób Bezdomnych, które podkreślają wzrost liczby kobiet, ludzi młodych i rodzin z dziećmi (szczególnie rodzin migrantów) przyjmowanych do schronisk dla bezdomnych; mając na uwadze, że duże rodziny utrzymujące się z dochodów jednej osoby są bardziej zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym wskutek degradacji krajowej polityki płacowej i systemów ochrony socjalnej spowodowanej kryzysem finansowym i gospodarczym;
- R. mając na uwadze, że konsekwencje ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci mogą trwać przez ich całe życie i mogą prowadzić do międzypokoleniowego dziedziczenia bezrobocia i ubóstwa; mając na uwadze pogłębienie przepaści edukacyjnej pomiędzy dziećmi należącymi do różnych warstw społeczno-ekonomicznych (w 11 państwach mniej niż 15 % dzieci w wieku 0–3 lat korzysta z usług wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem);
- S. mając na uwadze, że wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem mają decydujący wpływ na rozwój poznawczy dzieci, gdyż rozwijają one niezbędne zdolności w trakcie pierwszych pięciu lat życia, a także mając na uwadze, że dostęp do wysokiej jakości edukacji stanowi podstawę dalszych sukcesów w życiu w kategoriach wykształcenia, dobrostanu, możliwości zatrudnienia oraz integracji społecznej oraz ma znaczący wpływ na poczucie własnej wartości, zwłaszcza w przypadku dzieci ze środowisk defaworyzowanych; mając na uwadze, że zwiększyła się przepaść edukacyjna pomiędzy dziećmi należącymi do różnych warstw społeczno-ekonomicznych; mając na uwadze, że pracujący rodzice, którzy nie mają dostępu do żłobków, są często zmuszani do pozostawiania dzieci pod opieką innego dziecka albo do korzystania z nieformalnych, płatnych i niepoświadczonych sieci opieki nad dziećmi, co zagraża bezpieczeństwu i dobru dzieci; mając na uwadze, że edukacja przedszkolna może odgrywać znaczącą rolę w kompensacji niskiego statusu społeczno-ekonomicznego dzieci zagrożonych ubóstwem oraz stanowi czynnik ułatwiający powrót na rynek pracy dla rodziców⁽¹⁾; mając na uwadze, że edukacja integracyjna reaguje na różne potrzeby wszystkich uczniów i jest ukierunkowana na te potrzeby za sprawą coraz większego uczestnictwa w nauczaniu, wartości kulturowych i wspólnotowych, stanowiąc tym samym wpływowe narzędzie do celów zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci;
- T. mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne są na pierwszej linii walki z ubóstwem dzieci i ich wykorzystywaniem, a tym samym spoczywa na nich główna odpowiedzialność w działaniach na rzecz zapobiegania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu; mając na uwadze, że władze krajowe powinny im w razie potrzeby zapewnić dostateczne środki do realizacji tych celów;
- U. mając na uwadze, że w większości państw wydatki na rzecz edukacji, w szczególności w zakresie materiałów edukacyjnych i transportu, głównie pokrywane są przez rodziny; mając na uwadze, że wydatki te stanowią jeden z elementów przyczyniających się do przedwczesnego zakończenia nauki; mając na uwadze utrzymujące się przeszkody finansowe, administracyjne i inne praktyczne przeszkody w edukacji dla dzieci z grup zmarginalizowanych;
- V. mając na uwadze, że otoczenie społeczno-ekonomiczne, w którym żyją dzieci, ma wpływ na jakość spędzania przez nie czasu w szkole i w czasie wakacji; mając na uwadze, że mało stymulujące spędzanie wolnego czasu w sposób niepożądany pogłębia różnice między dziećmi, przede wszystkim w zakresie edukacji;
- W. mając na uwadze, że w 2012 r. średni wskaźnik przedwczesnego zakończenia nauki w UE wynosi 13 %, a w niektórych krajach wskaźnik ten przekroczył 20 % (Portugalia, Hiszpania i Malta)⁽²⁾;

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji Europejskiej pt. „Studium na temat środków realizacji polityki w zakresie ubóstwa dzieci”, 2008 r., s.9

⁽²⁾ EU-SILC (2013) Europejskie badanie dochodów i warunków życia

Wtorek, 24 listopad 2015

- X. mając na uwadze, że nawet w państwach, w których prawo do ochrony zdrowia zapisane jest w przepisach prawa, są dzieci, które nie mają dostępu do odpowiedniej opieki zdrowotnej, a niektóre dzieci mają bardzo ograniczony dostęp do usług innych niż pomoc w nagłych wypadkach, takich jak usługi lekarza ogólnego czy dentysty, przede wszystkim z powodu braku dostępnych usług publicznych; mając na uwadze, że dzieci urodzone w ubóstwie obciążone są większym ryzykiem zachorowania na przewlekłe choroby i ryzykiem większej ilości problemów ze zdrowiem, co prowadzi do reprodukcji nierówności;
- Y. mając na uwadze, że problemy finansowe rodzin przyczyniają się do nasilenia problemów psychicznych rodziców i rozbijania rodzin, co ma niezaprzeczalne reperkusje dla psychospołecznego samopoczucia dzieci;
- Z. mając na uwadze, że środowisko, w jakim żyje dziecko, także w okresie przed narodzeniem, ma decydujący wpływ na rozwój systemu poznawczego, komunikację i język oraz na kompetencje społeczne i emocjonalne, które będą mieć konsekwencje dla zdrowia, samopoczucia, udziału w społecznościach i dla zdolności do nauki⁽¹⁾;
- AA. mając na uwadze, że wszystkie dzieci mają prawo do ochrony przed wykorzystywaniem, przemocą i złym traktowaniem wynikającym z zaniedbania, oraz mając na uwadze, że badania dowodzą, iż presja finansowa na budżetach rodzinnych, cięcia w zakresie usług publicznych i zwiększenie ubóstwa mogą prowadzić do nasilenia przemocy wobec dzieci;
- AB. mając na uwadze, że ubóstwo dzieci jest zjawiskiem wielowymiarowym, które wymaga wielowymiarowej reakcji; mając na uwadze, że zatrudnienie to jeden z ważnych czynników, ale nie zawsze gwarantuje rodzinie takich dzieci wyjście z ubóstwa;
- AC. mając na uwadze, że ubóstwo dzieci pociąga za sobą wysokie koszty ekonomiczne dla społeczeństw, związane w szczególności z większymi wydatkami na wsparcie socjalne;
- AD. mając na uwadze, że rodziny zagrożone ubóstwem częściej mieszkają w złych warunkach sanitarnych i w niebezpiecznej okolicy; mając na uwadze, że 17 % dzieci w UE-28 żyje w takich warunkach, przy czym w 15 państwach odsetek ten przekracza średnią; mając na uwadze, że z powodu coraz częstszych przypadków eksmisji z uwagi na brak możliwości opłacenia czynszu wiele dzieci doświadcza coraz bardziej niepewnej sytuacji mieszkaniowej, co z kolei ujemnie wpływa na rozwój dziecka i jego życiowe szanse;
- AE. mając na uwadze, że zgodnie z wynikami europejskiego badania dochodów i warunków życia (EU SILC) Eurostatu z 2012 roku, ubóstwo energetyczne jest problemem, który dotyczy wszystkich państw członkowskich, mając na uwadze, że z powodu wzrostu cen energii wiele dzieci mieszka w domach bez ogrzewania, co zwiększa liczbę zachorowań na choroby układu oddechowego i układu krążenia;
- AF. mając na uwadze, że rodziny z dziećmi cierpiącymi na problemy zdrowotne oraz rodzice z problemami zdrowotnymi częściej narażone są na ryzyko ubóstwa, rozpadu rodziny i trudności ze znalezieniem zatrudnienia;
- AG. mając na uwadze, że nadchodząca agenda zrównoważonego rozwoju na okres po 2015 roku i jej uniwersalny charakter umożliwiają zwiększenie inwestycji na rzecz dzieci i ich praw;
- AH. mając na uwadze nadreprezentację dzieci migrantów w grupie zagrożonej ubóstwem i ich większą dyskryminację z uwagi na bariery językowe; mając na uwadze, że sytuacja jest gorsza w przypadku dzieci nielegalnych imigrantów; mając na uwadze, że obecnie wraz ze zwiększeniem przepływów migracyjnych wzrasta ilość przypadków, kiedy dzieci imigrantów pozostają w miejscu urodzenia pod opieką innych członków rodziny lub osób trzecich, co ma niekorzystny wpływ na rozwój dzieci, w szczególności na poziomie emocjonalnym;
- AI. mając na uwadze, że zdecydowane ukierunkowanie polityki na ubóstwo dzieci w ostatnich latach w UE oraz polityczne deklaracje poparcia ze strony szefów państw UE nie zaowocowały znacznym zmniejszeniem poziomu ubóstwa dzieci;

⁽¹⁾ Drivers, 2014, „Uniwersalne i dobrej jakości programy dla wczesnego okresu dzieciństwa, które odpowiadają na potrzeby i wspierają poprawę oraz równiejsze wyniki w dzieciństwie i w ciągu całego życia”.

Wtorek, 24 listopad 2015

- AJ. mając na uwadze, że programy dożywiania przeznaczone dla rodzin potrzebujących powinny otrzymać dodatkowe finansowanie z uwagi na wzrost liczby dzieci, które mają dostęp do żywienia jedynie w szkole; mając na uwadze, że programy te, choć są ważne, nie mogą być traktowane jako rozwiązanie długoterminowe;
- AK. mając na uwadze, że problemy środowiskowe, takie jak zanieczyszczenie środowiska, ruch uliczny, zatrucie gleb i wody pitnej, często w nieproporcjonalnie większym stopniu dotyczą dzieci żyjących w ubóstwie;
1. zaleca państwom członkowskim, aby rzeczywiście zaangażowały się w opracowanie strategii politycznych mających na celu walkę z ubóstwem wśród dzieci, które skoncentrują się na naprawie elementów przyczyniających się do ubóstwa dzieci i zwiększą skuteczność, ilość, wartość i zakres pomocy społecznej kierowanej w sposób szczególny do dzieci, ale także do ich rodziców, którzy są bezrobotni lub należą do kategorii ubogich pracujących (np. zasiłki dla bezrobotnych i odpowiedni dochód minimalny), oraz aby wspierały przepisy prawa pracy zapewniające prawa socjalne, w tym ustawowe minimalne wynagrodzenie zgodne z praktyką krajową i układami zbiorowymi pracy, co zapewni rodzinom większe bezpieczeństwo oraz pomoże w walce z niepewnym zatrudnieniem, promując zarazem pracę z odpowiednimi prawami socjalnymi;
 2. domaga się monitorowania i oceny skuteczności tego wsparcia w celu dostosowania polityk walki z ubóstwem, wykluczeniem i przedwczesnym kończeniem nauki do obecnych wymagań w zakresie równości społecznej; wzywa państwa członkowskie do rozwijania i stosowania zróżnicowanych procesów gromadzenia odpowiednich dowodów dla każdego etapu interwencji;
 3. zaleca, aby Komisja ustanowiła z państwami członkowskimi plan działania w celu wdrożenia trójfilarowego podejścia przyjętego w zaleceniu Komisji zatytułowanym „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” w odniesieniu do dostępu do zasobów, usług i zaangażowania dzieci; uważa, że aby to trójfilarowe podejście osiągnęło lepsze rezultaty, przydatne byłoby opracowanie precyzyjnych i konkretnych wskaźników poziomu ubóstwa wśród dzieci oraz zidentyfikowanie obszarów dotkniętych w większym stopniu tym zjawiskiem; wzywa państwa członkowskie, aby skutecznie i w sposób kompleksowy włączyły odpowiednie aspekty pakietu dotyczącego inwestycji społecznych oraz wspomnianego wyżej zalecenia Komisji Europejskiej do swoich krajowych programów reform i krajowych sprawozdań społecznych, i wzywa Komisję Europejską do ustanowienia dodatkowego celu strategii „Europa 2020”, ukierunkowanego na ograniczenie ubóstwa dzieci i wykluczenia społecznego, aby wyeksponować i wyraźnie podkreślić kwestię ograniczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego na wszystkich etapach europejskiego semestru; podkreśla, że należy zaproponować, aby podstawowym priorytetem rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r. było ograniczenie ubóstwa dzieci poprzez inwestowanie w dzieci, gdyż jest to kluczowy czynnik warunkujący postęp na rzecz realizacji celu ograniczenia ubóstwa; wzywa Komisję do zapewnienia corocznej kontroli i sprawozdawczości ze strony państw członkowskich w odniesieniu do wdrożenia zalecenia Komisji za pomocą planu działania, a także wzywa Komisję, aby wykorzystwała Europejski Fundusz Społeczny do wdrożenia zalecenia Komisji oraz by przeprowadziła ocenę skutków reform proponowanych w krajowych programach reform w kwestii ubóstwa;
 4. wzywa państwa członkowskie, aby realizując działania na rzecz walki z ubóstwem dzieci, uwzględniły też sytuację kobiet sprawujących opiekę nad dziećmi i członkami rodziny o specjalnych potrzebach i niepełnosprawnymi;
 5. zaleca państwom członkowskim, aby przy wykorzystywaniu środków finansowych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i tworzeniu polityki społecznej zwrócili większą uwagę na ochronę przed ubóstwem rodzin (przede wszystkim rodzin monoparentalnych) posiadających dzieci z problemami zdrowotnymi;
 6. podkreśla znaczenie zapobiegawczych inwestycji z zakresu polityki publicznej w rozsądne strategię polityczną na rzecz dobra dzieci, które posłużą wychowywaniu samodzielnych osób, zdolnych do integracji w społeczeństwie i na rynku pracy, w przeciwieństwie do działań skupiających się na konsekwencjach ich wykluczenia społecznego i ubóstwa;
 7. uważa, że strategię polityczną wspierającą dzieci i młodzież powinny być silnie ukierunkowane na prewencję, w tym długoterminowe strategię walki z nierównościami społecznymi, nie zaniedbując zarazem niezbędnego wsparcia dla dzieci, które żyją w ubóstwie, wcześniej zakończyły naukę lub są wykluczone społecznie;

Wtorek, 24 listopad 2015

8. zaleca państwom członkowskim wdrożenie lub wzmocnienie powszechnych świadczeń w ramach pomocy społecznej kierowanych do dzieci, takich jak dofinansowywane lub darmowe posiłki dla dzieci, zwłaszcza dla dzieci ubogich i zagrożonych wykluczeniem, aby zapewnić im zdrowy rozwój; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków na rzecz aktywnego zatrudnienia w ramach kompleksowych programów i strategii politycznych na rzecz wspierania dostępu rodziców do dobrej jakości zatrudnienia i odpowiednich dochodów, dostępu do usług publicznych wysokiej jakości (zwłaszcza do opieki nad dziećmi, edukacji, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa i rekreacji), ułatwiających godzenie życia zawodowego i rodzinnego, jak również na rzecz większego zaangażowania dzieci i ich rodzin w kształtowanie, wdrażanie i monitorowanie takich strategii politycznych; podkreśla, że uniwersalne rozwiązania należy połączyć z ukierunkowanymi środkami na rzecz wsparcia najsłabszych i zmarginalizowanych grup dzieci i młodzieży; ubolewa nad coraz większą skłonnością rządów państw członkowskich do odchodzenia od polityki powszechnego wsparcia na rzecz wsparcia w większym stopniu uzależnionego od wysokości dochodów, ponieważ dowody wskazują, że polityka powszechnego wsparcia lepiej chroni dzieci przed ubóstwem⁽¹⁾;
9. zachęca państwa członkowskie i Komisję do uzgodnienia standardów UE lub ustanowienia uzgodnionej metodologii określania kosztów wychowania dziecka oraz odpowiednich zasobów do zapobiegania ubóstwu dzieci i jego zwalczania;
10. wzywa Komisję Europejską do niezalecania zmian i cięć w administracji publicznej państw członkowskich oraz do niepromowania elastyczności stosunków pracy i prywatyzacji usług publicznych, jako że działania te bezsprzecznie doprowadziły do osłabienia praw socjalnych dzieci;
11. wzywa Komisję do położenia nacisku na konieczność inwestowania bezpłatną edukację publiczną poprzez określenie specjalnych metod nauczania dla szczególnie narażonych grup społecznych, takich jak imigranci lub osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności. uważa, że edukacja może stanowić kluczowy i priorytetowy element służący nabywaniu przez dzieci umiejętności umożliwiających im dostęp do miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji i odpowiednio wynagradzanych, dając im możliwość wyznaczenia sobie drogi wyjścia z ubóstwa;
12. przypomina, że zwalczanie ubóstwa dzieci wymaga przyjęcia podejścia uwzględniającego cykl rozwojowy, odzwierciedlającego różne potrzeby na wczesnym i późniejszym etapie dzieciństwa i w okresie dorastania, w tym przerwania międzypokoleniowego cyklu zagrożenia ubóstwem, jak również zastosowania podejścia całkowicie zorientowanego na dziecko za pomocą analizy liczby deprivacji, których każde dziecko doświadcza jednocześnie, a tym samym zidentyfikowania tych najbardziej potrzebujących, a także analizy nie tylko ubóstwa finansowego ale deprivacji w ujęciu wielowymiarowym;
13. zaleca, aby wszystkim dzieciom zapewnić dostęp do dobrej jakości usług na tym ważnym etapie ich rozwoju; uważa, że opieka zdrowotna, edukacja, wsparcie w wychowaniu, wsparcie dla rodzin, zapewnienie mieszkania i ochrona to podstawowe usługi, najczęściej świadczone przez władze lokalne i regionalne;
14. wzywa państwa członkowskie, aby przyjmowały, wdrażały i monitorowały plany na rzecz zmniejszenia wielowymiarowego ubóstwa dzieci, skupiając się na nieodłącznych prawach dzieci i określając cele w zakresie ograniczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego, ze szczególnym i priorytetowym uwzględnieniem dzieci najbardziej zagrożonych ubóstwem; przypomina, że bardzo ważne jest, aby państwa członkowskie zapewniły rzeczywiste nakłady na ochronę socjalną, opiekę zdrowotną, edukację i budownictwo socjalne co najmniej na poziomie sprzed kryzysu, z korzyścią dla dzieci najbardziej potrzebujących;
15. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia planów mających na celu zmniejszenie poczucia wykluczenia społecznego dzieci mających trudności w nauce oraz opracowanie bardziej skutecznych modułów edukacyjnych sprzyjających ich metodom uczenia się;
16. wzywa państwa członkowskie do uznania ubóstwa dzieci i ich wykluczenia społecznego za najważniejsze przeszkody, jakie należy pokonać, by osiągnąć cele strategii „Europa 2020” w zakresie wskaźników zatrudnienia, inwestycji w badania, rozwój, energię i zrównoważony rozwój;

⁽¹⁾ Na podstawie badań Eurofound.

Wtorek, 24 listopad 2015

17. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia większej uwagi na tworzenie i dostępność właściwego otoczenia pozaszkolnego, w którym dzieci będą mogły mądrze i stymulująco spędzać czas poza lekcjami i podczas wakacji, a także do zwrócenia większej uwagi na dostępność podstawowej opieki zdrowotnej dla dzieci na obszarach zdegradowanych oraz w odległych i niedostępnych regionach;

18. wzywa państwa członkowskie, aby przeciwdziałały gettoizacji dzieci doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego poprzez wprowadzenie minimalnych standardów mieszkaniowych dla dzieci, zgodnych z najlepszym interesem dziecka, a także zagwarantowanie rodzinom odpowiedniego zakwaterowania, spełniającego ich potrzeby i zapewniającego dobre samopoczucie, prywatność i jakość życia, co przyczyni się do osiągnięcia sprawiedliwości i spójności społecznej oraz pozwoli lepiej walczyć z wykluczeniem społecznym i ubóstwem;

19. wzywa Komisję Europejską i Parlament Europejski do skorzystania z okazji, jaką jest śródk okresowy przegląd wieloletnich ram finansowych, w celu lepszego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych, a także sprawdzenia, czy sytuacja dzieci ma priorytetowe znaczenie podczas opracowywania i realizacji polityki regionalnej i polityki spójności, ze szczególnym uwzględnieniem obowiązku stopniowej likwidacji dużych domów opieki (możliwy do wygzekwowania od 2014), którego celem jest wzmocnienie instytucji adopcji i rodzin zastępczych, aby sieroty, dzieci zagrożone wykluczeniem mogły dorastać w środowisku rodzinnym lub zbliżonym do rodzinnego; wzywa również Komisję do opracowania wskaźników umożliwiających analizę ubóstwa dzieci;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia, czy aby zapobiec ujemnym skutkom złego odżywiania się lub niedożywienia dla zdrowia dzieci, nie należałoby opracować dla poszczególnych grup ludności strategii żywieniowych, takich jak urozmaicenie diety i wzbogacanie żywności oraz nauka o żywieniu, środki na rzecz zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa żywności, a także suplementacja;

21. zaleca, by budżety krajowe państw członkowskich zawierały jasne, przejrzyste, partycypacyjne i rozliczalne środki na rzecz walki z ubóstwem dzieci i realizacji obowiązku ochrony dzieci, między innymi poprzez zwiększenie wydatków publicznych na osiągnięcie tych celów; wzywa państwa członkowskie do maksymalnego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego, w celu wdrożenia wszystkich trzech filarów zalecenia dotyczącego inwestowania w dzieci;

22. zaleca Komisji opracowanie wytycznych w celu wsparcia uczestnictwa dzieci w procesie kształtowania polityki, wprowadzenia mechanizmów sprzyjających zaangażowaniu dzieci w podejmowanie decyzji wpływających na ich życie oraz umożliwiających dzieciom wyrażanie świadomych poglądów i zachęcających je do wyrażania tych poglądów, przy jednoczesnym zapewnieniu, by poglądom tym przypisywano należyte znaczenie w podejmowaniu głównych decyzji dotyczących dzieci;

23. zaleca Komisji Europejskiej i państwom członkowskim ustanowienie celów w zakresie zmniejszania ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci;

24. wzywa państwa członkowskie do zawierania, w razie konieczności, porozumień o współpracy z podmiotami i instytucjami wspierającymi edukację, aktywności kulturalne i sportowe, a także integrację i walkę z ubóstwem dzieci; zaleca jednak państwom członkowskim, by dbały o nadzór, jakość, zrównoważony charakter i trwałość tego wsparcia oraz jego rzeczywistych rezultatów;

25. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia specjalnych przepisów chroniących i zwiększających prawa macierzyńskie i ojcowskie, między innymi poprzez wdrożenie skutecznych instrumentów zapewniających równowagę między pracą zawodową a życiem rodzinnym, a także do zadbania o możliwość powrotu do pracy kobiet, które urodziły dziecko i przebywały na urlopie macierzyńskim, oraz o wsparcie dla rodzin monoparentalnych; podkreśla ponadto, że ulepszenie przepisów o urlopie ojcowskim stanowi ważny impuls do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć i dyskryminacji płacowej w miejscu pracy; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by pracodawcy nie motywowali nierównego traktowania i nękania pracowników ciężą, wychowaniem dzieci czy obowiązkami rodzinnymi;

Wtorek, 24 listopad 2015

26. zaleca państwom członkowskim rozwój proaktywnej, uniwersalnej i zintegrowanej polityki społecznej na rzecz zapobiegania ubóstwu i przenoszeniu dzieci z ich środowiska rodzinnego; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by umieszczanie dzieci i młodzieży w placówkach opieki było środkiem stosowanym wyłącznie w ostateczności, w wyjątkowych okolicznościach, a także do wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych w celu wsparcia przenoszenia dzieci z placówek opieki do rodzin zastępczych i lokalnych ośrodków;

27. zaleca państwom członkowskim, aby odchodziły od stosowania środka polegającego na umieszczeniu dzieci w placówkach opieki na rzecz systemów stabilnej opieki zastępczej, które lepiej przygotowują dzieci i młodzież do niezależnego życia, kontynuacji nauki bądź podjęcia pracy;

28. zaleca państwom członkowskim stworzenie i wdrożenie zintegrowanych systemów ochrony dzieci przed przemocą, maltretowaniem, wykorzystywaniem i zaniedbaniem, tak aby zapewnić współdziałanie odpowiedzialnych podmiotów i poszczególnych elementów systemu we wszystkich sektorach oraz podział obowiązków między instytucjami w celu stworzenia opiekuńczego środowiska dla wszystkich dzieci, gwarantującego ich upodmiotowienie;

29. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia polityki sprzyjającej tworzeniu i utrzymywaniu godnych miejsc pracy, a także do opracowania systemów szkoleń, podnoszenia kwalifikacji oraz takich udogodnień jak telepraca czy elastyczne godziny pracy, ułatwiających wejście lub powrót na rynek pracy rodziców po przerwie w karierze zawodowej;

30. wzywa instytucje UE, agencje UE, władze państw członkowskich i inne zainteresowane strony do wyraźnego określenia roli i obowiązków oraz zapewnienia regularnego dialogu i procedur na wypadek sytuacji, w której dzieci potrzebują ochrony w wymiarze transgranicznym;

31. zaleca państwom członkowskim zagwarantowanie dzieciom wszystkich grup wiekowych darmowej i kompleksowej edukacji publicznej wysokiej jakości, w tym wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz edukacji formalnej i nieformalnej, wspierającej rozwój emocjonalny, społeczny, poznawczy i fizyczny dzieci, przy jednoczesnym ustanowieniu właściwej proporcji między liczbą wychowawców i dzieci oraz propagowaniu zróżnicowania społecznego w kształceniu, aby zapewnić dzieciom bezpieczeństwo i dobrobyt, zagwarantować wszystkim dzieciom możliwość korzystania z wysokiej jakości kształcenia integracyjnego, a tym samym w maksymalnym stopniu wykorzystać systemy edukacji w celu zapewnienia równych szans i przerwania cyklu ubóstwa;

32. wzywa państwa członkowskie do podniesienia jakości oferowanych usług edukacyjnych poprzez zastosowanie zindywidualizowanego podejścia oraz promowanie współpracy między nauczycielami, pracownikami socjalnymi i rodzicami, aby zapobiec przerywaniu edukacji przez dzieci i młodzież;

33. apeluje do państw członkowskich, aby zwróciły szczególną uwagę na rozwój przystępnej i dostępnej wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, traktując ją jako inwestycję społeczną mającą na celu zniesienie nierówności i rozwiązanie problemów, z którymi zmagają się przede wszystkim dzieci z rodzin defaworyzowanych, a także aby w większym stopniu uświadomiły rodzicom korzyści z aktywnego udziału w programach wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem;

34. wzywa państwa członkowskie do wspierania kształcenia inkluzywnego, co powinno obejmować nie tylko zwiększenie liczby nauczycieli edukacji specjalnej, ale także integrację dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zwykłych klasach;

35. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnego i równego dostępu do żłobków i przedszkoli dzieciom ze wszystkich grup społecznych;

36. wzywa państwa członkowskie do wspierania pełnego zaangażowania wszystkich dzieci w naukę szkolną poprzez zapewnienie dzieciom ubogim i zagrożonym ubóstwem darmowych podstawowych materiałów edukacyjnych, wartościowych odżywczo posiłków w szkole oraz niezbędnego transportu szkolnego, aby zwiększyć skuteczność aktualnych inwestycji publicznych w tym sektorze oraz bardziej skutecznie przeciwdziałać międzypokoleniowemu dziedziczeniu ubóstwa;

Wtorek, 24 listopad 2015

37. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnych, publicznych i darmowych usług opieki medycznej wysokiej jakości w zakresie profilaktyki, programów szczepień i podstawowej opieki zdrowotnej, dostępu do diagnostyki, leczenia i rehabilitacji, a także do zapewnienia terapii logopedycznej i psychologicznej dla dzieci, przy jednoczesnym zagwarantowaniu kobietom prawa do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego poprzez zapewnienie opieki zdrowotnej dla niemowląt, opieki okołoporodowej i wizyt domowych w okresie przed- i poporodowym, zwłaszcza w przypadku przedwczesnego porodu, a także dostępu do usług lekarzy rodzinnych, pielęgniarek, stomatologów, usług poradnictwa rodzinnego i specjalistów w dziedzinie zdrowia psychicznego dla wszystkich dzieci oraz ich rodzin; wzywa państwa członkowskie i Komisję do włączenia tych aspektów do krajowych i unijnych strategii w zakresie zdrowia publicznego;

38. zaleca państwom członkowskim zapewnienie niezbędnej pomocy na rzecz zagwarantowania wszystkim dzieciom prawa do kultury, sportu i rekreacji, dostępu do otwartej przestrzeni i zdrowego środowiska, ze szczególnym naciskiem na zapewnienie równego dostępu i jakości dzieciom ubogim, dzieciom zamieszkującym na obszarach odległych, dzieciom niepełnosprawnym, dzieciom należącym do mniejszości etnicznych, religijnych i językowych, dzieciom imigrantów, dzieciom przemieszczającym się po terytorium UE, niezależnie od ich narodowości, oraz dzieciom porzuconym; przypomina o prawie do zabawy, ustanowionym w Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych;

39. podkreśla potrzebę zapewnienia lepszej ochrony przed przemocą w rodzinie dzieciom doświadczającym ubóstwa i wykluczenia społecznego;

40. wzywa państwa członkowskie, w szczególności te o wyższym poziomie nierówności społecznych, do wzmocnienia gwarantowanych przez państwo praw socjalnych oraz dostępu do usług i ochrony socjalnej poprzez zwiększenie liczby pracowników i specjalistów w zakładach ubezpieczeń społecznych pracujących z dziećmi i na rzecz dzieci oraz zwiększenie opieki medycznej, pomocy psychologicznej i ochrony socjalnej dla najbardziej potrzebujących, zwłaszcza dzieci, zgodnie ze strategią wczesnej interwencji;

41. zaleca państwom członkowskim wprowadzenie mechanizmów, które propagują i gwarantują zaangażowanie dzieci w podejmowanie decyzji wpływających na ich życie oraz umożliwiają dzieciom wyrażanie świadomych poglądów i zachęcają je do wyrażania tych poglądów, przy jednoczesnym zapewnieniu, by poglądom tym przypisywano należyte znaczenie w podejmowaniu głównych decyzji dotyczących dzieci;

42. docenia rolę społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji praw dziecka i organizacji zajmujących się zwalczaniem ubóstwa, w zapewnianiu spójności polityki UE i wzywa do intensyfikacji dialogu obywatelskiego w sprawie zapobiegania ubóstwu dzieci w państwach członkowskich i zwalczania tego ubóstwa;

43. wzywa Komisję, aby jednoznacznie uznała kwestie osób wcześniej porzucających naukę oraz walki z ubóstwem dzieci za priorytety;

44. wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską, aby aktywnie uczestniczyły w działaniach na rzecz walki z handlem dziećmi, którego celem jest ich wykorzystanie na przykład do pracy, przymusowego małżeństwa, nielegalnej adopcji lub nielegalnej działalności, bądź też wykorzystanie seksualne;

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działania europejskich i transnarodowych sieci zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci i młodych; zwraca uwagę, że integracja instytucji z regionów ultraperyferyjnych i regionów znajdujących się w niekorzystnym położeniu z tymi sieciami wymaga szczególnego wsparcia;

46. uważa, że podstawowym warunkiem walki z ubóstwem, zwłaszcza wśród dzieci, jest prawo do bezpłatnej i powszechnej edukacji, opieki zdrowotnej i zabezpieczenia społecznego; mając na względzie ten cel, wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w obliczu osłabienia usług publicznych wprowadziły gwarancję dla dzieci, tak by każde dziecko żyjące w ubóstwie miało dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiednich możliwości żywieniowych, co stanowiłoby część europejskiego zintegrowanego planu na rzecz walki z ubóstwem dzieci, obejmującego zarówno gwarancję dla dzieci, jak i programy oferujące rodzicom wsparcie i możliwości wyjścia z sytuacji wykluczenia społecznego i wejścia na rynek pracy;

47. wzywa państwa członkowskie, aby za pośrednictwem gmin wspierały lokalne ośrodki wsparcia dla dzieci i ich rodzin, zwłaszcza w społecznościach i na obszarach najbardziej dotkniętych zjawiskiem ubóstwa dzieci, które to ośrodki zapewniają nie tylko pomoc prawną, porady prawne i rodzicielskie oraz pomoc w nauce, ale także szkolenia i wskazówki dotyczące, między innymi, zdrowego trybu życia i bezpiecznego korzystania z internetu;

Wtorek, 24 listopad 2015

48. zaleca Komisji Europejskiej i państwom członkowskim, aby rozwijały metody statystyczne łączące wielowymiarowe wskaźniki, zdezagregowane według wieku, płci i grup szczególnie defaworyzowanych, służące do pomiaru ubóstwa, wykluczenia społecznego, nierówności, dyskryminacji i dobrostanu dzieci (dochody rodziców, dostęp do dobrej jakości usług publicznych, uczestnictwo w działaniach społeczno-kulturalnych, dostęp do odpowiednich usług w zakresie edukacji formalnej i nieformalnej, narażenie na zagrożenia fizyczne, bezpieczeństwo, stabilne otoczenie rodzinne, poziom zadowolenia z życia), w celu dostarczenia informacji na potrzeby opracowywania polityki w oparciu o obiektywne dowody oraz uwzględnienia ograniczeń pomiarów ubóstwa względnego oraz prac UNDP, UNICEF-u, OECD oraz podgrupy Komitetu Ochrony Socjalnej ds. wskaźników, wykraczających poza wskaźnik AROPE dotyczący zagrożenia ubóstwem i/lub wykluczeniem społecznym; zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby opracowały sposoby reagowania w oparciu o wszechstronne podejście oraz aby w pełni wykorzystywały dane zgromadzone w ramach takich inicjatyw jak opracowana przez UNICEF analiza wielowymiarowej deprivacji dzieci (Multiple Overlapping Deprivation Analysis – MODA); podkreśla, że należy opracować dalsze wskaźniki, aby lepiej móc ocenić jakość usług, efekty usług oraz dostęp do usług, np. w odniesieniu do pochodzenia i statusu społeczno-ekonomicznego rodziców (migranci lub mniejszość), płci, niepełnosprawności i aspektów geograficznych;

49. zwraca się do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów o przygotowanie opinii na temat inwestowania w dzieci;

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.
